

Hâlâ Güzel Düşünmek Seni

– Erdem Bozkurt · 24 Haziran 2012

Her günün bir saatinde uyanır insanÇaresiz bir geç kalmışlığın tedirginliğiYa da kayıtsız bir boş vermişliğin esaretinde.Avucunda gecenin karanlık boşluğu,Alkol akşamlarının mide bulantıları neyse de,Ya bu sabahların biçare sarhoşluğu?Ama her halükarda güzel açmak gözleri,Senin de gözlerini açtığın bir güne.Bunca üzerine titrenilen ömür,ölüm kaygısına bile değmeyecek, kaygısız bir döngü aslında.Güneş doğar her gün, başlar hayat, sen başlarsın,Ve batar yine, biter her şey, sen bitersin.Biter yaz hazan olur, güz biter hüzün,Bahar olur, toprak coşar, coşar gönlün.Velhasıl, var olmaya bile değmeyecek, bir döngü aslında ömrün.Ama hâlâ çok güzel, her baharda koklamak tüm çiçekleri,Sen de elbet birini koklarsın diye bir gün.Çaresiz korkar ölümden her insan.Ölüm ki; mezar karanlığındaki muamma,Toprağın altı kadar meçhul bir yandan,Ve mezar taşlarındaki simetrik ahenk kadar aşık.Yaşamı bile yaşlanmaktan korkacak kadar göze alabiliyorken insan,Ölümün bir son olduğunu düşünmek niye?Sonucu bir sancı, bir kefen, bir mezarın içine girmek,Veya bir cennet bahçesi ve ebedi yaşam.Yine de güzel hâlâ, her aklına geldiğinde korkmak ölümden,Sen henüz ölümü tatmadın diye.Kutsallaştırır sevdiğini her insan.Bir anne kucağındaki yavru,Neyzen elinde basit bir kamış ya da.Artık her ne ise kutsallaşan,Varlık ve yokluk arasında, bu kutsal olmayan mekanda,Sevdiğini kutsal bir bedene sokmak, en kutsal yalan aslında.Ama yine de, hâlâ çok güzel,Senin kutsallığına teşbih yapamamakKâbe'nin bile var olduğu bu dünyada.Şah-ı Kelâm